

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/49/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316010649
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2316010649.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci obžalovaného M. X., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona, ods. 2 písm. e) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 5.4.2017, č. k. 2T/158/2016-245, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. 6. 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného M. X., nar. XX.X.XXXX zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný M. X. uznaný za vinného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona, ods. 2 písm. e) Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase si od neznámej osoby neoprávnene kúpou zadovážil a až do 11.00 hod. dňa 13.04.2016 v Matúškove na zadnom sedadle osobného motorového vozidla zn. Audi A6, šedá metalíza, EČV: GA-396EA, ktorého vlastníkom a držiteľom je jeho matka Bc. P. X., neoprávnene prechovával 1 ks plastovú nádobu s nápisom Amino 5600, ktorej obsahom bolo podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2016/5279, vysušené konope o hmotnosti 76,65 g s priemernou koncentráciou THC 11,6 % hmotnostného, obsahujúce 8,891 g účinnej látky THC, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 296 bežným jednotlivým dávkam drogy, v hodnote 766,50 Eur podľa odborného vyjadrenia Národnej kriminálnej agentúry zo dňa 14.04.2016 a digitálnu váhu oranžovo-červenej farby zn. TUFF-WEIGH a v presne nezistenom čase si od neznámej osoby neoprávnene kúpou zadovážil a až do 12.55 hod. dňa 13.04.2016 v katastrálnom území obce H. M., okres Galanta, pri osade Sedín, neoprávnene prechovával 1 ks plastovú nádobu s nápisom Quest Protein, v ktorej sa nachádzali 4ks igelitových sáčkov, ktorých obsahom bolo podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2016/5279 vysušené konope o hmotnosti 398,32 g s priemernou koncentráciou THC 11,4 % hmotnostného, obsahujúce 45,408 g účinnej látky THC, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 1514 bežným jednotlivým dávkam drogy, v hodnote 3 983,20 Eur podľa odborného vyjadrenia Národnej kriminálnej agentúry zo dňa 14.04.2016, pričom medzi zakúpením vysušeného konope a jeho zaistením na účely trestného konania časť z neho rozpredal, rozdistribuoval, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú podľa zákona 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny psychotropných látok,

Za to súd obžalovanému podľa § 172 ods. 2/ Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2/ Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods.

2 písm. a), ods. 4/ Trestného zákona pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 76 ods. 1/, § 78 ods. 1/ Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na dobu 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré následne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

V pomerne rozsiahlych písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa odvoláva tak proti výroku o vine ako aj proti výroku o treste.

Obhajca namietal, že okresný súd oprel svoje rozhodnutie aj o priznanie obžalovaného v rámci výsluchov z prípravného konania. Avšak obžalovaný sa priznal len z dôvodu, že ho na to naviedli príslušníci polície pod zámienkou, že ak tak bude vypovedať, nebude vzatý do väzby. Ide tak o nezákonný dôkaz. Okresný súd ďalej k zákonnosti Príkazu na sledovanie obžalovaného z 12.4.2016 uviedol, že bol vymedzený podľa dní, čo naplňa požadované náležitosti v zmysle Trestného poriadku. Podľa obhajoby práve čas musí byť vymedzený čo najpresnejšie, nakoľko ide o zásah do ústavných práv jednotlivca a len na nevyhnutný čas. Ak sa vymedzí príkaz len dňom, otvára sa veľký časový priestor až 24 hodín, kedy môže dôjsť k zásahu do práv jednotlivca a z príkazu nemožno zistiť, či bol vydaný ráno, na obed alebo večer a nemožno preskúmať samotný postup orgánov činných v trestnom konaní z hľadiska, či bolo samotné sledovanie začaté pred alebo po vydaní príkazu na sledovanie osôb a vecí v daný deň. Príkaz tak treba vymedziť aj určením hodiny a minúty kedy dochádza k jeho vydaniu. V prípade obžalovaného takéto nezákonné rozhodnutie zakladá následne aj nezákonnosť sledovania obžalovaného aj celého trestného konania voči obžalovanému. Príslušníci PZ H. a M. priznali, že v čase sledovania nemali fyzicky k dispozícii príkaz, existujú tak pochybnosti o tom, čo bol tento riadne vydaný. Týmito skutočnosťami sa okresný súd riadne nezaoberal. Čo sa týka miesta sledovania vecí, podľa prepisu záznamu sledovania začali príslušníci PZ sledovanie obžalovaného na ulici Nová Doba v Galante, pri VIP Cafe, kde bolo spozorované osobné motorové vozidlo AUDI A6. Otázka je odkiaľ mali vedomosť kde sa bude obžalovaný nachádzať keď ulica Nová Doba a kaviareň nie je miestom jeho trvalého pobytu, prečo práve tam zahájili sledovanie. Vlastníkom motorového vozidla bola matka obžalovaného. Jediné možné vysvetlenie je, že obžalovaného už pred uvádzaným začatím sledovania (v príkaze) sledovali. K otázke prvotných informácií o obžalovanom a k osobe konajúcej v prospech PZ obhajoba uviedla, že im nebolo vyhovené so žiadosťou o výsluch takejto osoby, nakoľko nevystupovala ani ako chránený ani utajovaný svedok, ani agent a jej tvrdenia mali byť podkladom pre vydanie príkazu na sledovanie. Príslušníci PZ odmietli odhaliť totožnosť tejto osoby.

Neumožnením jej výsluchu, kladenia otázok, bola porušená zásada kontradiktórnosti, právo na obhajobu. Vyzerá tak, že ide o snahu legalizovať nezákonné sledovanie obžalovaného, pretože existuje odôvodnený predpoklad, že takáto osoba neexistuje.

K cene, teda hodnote jednotlivých dávok drogy sa vyjadrovala Mgr. S., pričom je zrejmé, že vychádzala z nepodložených a neoveriteľných informácií, keďže uviedla, že informácie získala od operatívnych pracovníkov regionálnych oddelení NaKA PPZ. Teda do odborného vyjadrenia poskytla údaje bez toho, aby zisťovala súčasné ceny dávok drogy v teréne. Zložky PZ tak na jednej strane vykonávajú vyšetrovanie na druhej strane ho môžu ovplyvňovať určením si ľubovoľnej ceny dávok drog, ktorá nie je overiteľná.

Preto navrhuje rozsudok okresného súdu zrušiť a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Na týchto odvolacích dôvodoch zotrval obžalovaný aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o jeho odvolaní. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil správne skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok správne posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom.

Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Treba tiež podotknúť, že odvolacie námietky sú totožné s obhajobou prezentovanou už v konaní pred súdom, s ktorou sa okresný súd vysporiadal pred rozhodnutím vo veci samej.

Všetky vo veci vykonané dôkazy okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá, preto krajský súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje.

K jednotlivým odvolacím námietkam obžalovaného odvolací súd ďalej uvádza.

Namietaná zákonnosť príkazu na sledovanie:

argumentom obžalovaného je že vymedzenie príkazu len dňom, otvára sa veľký časový priestor až 24 hodín, kedy môže dôjsť k zásahu do práv jednotlivca a nemožno preskúmať samotný postup orgánov činných v trestnom konaní z hľadiska, či bolo samotné sledovanie začaté pred alebo po vydaní príkazu

na sledovanie osôb a vecí v daný deň, príkaz tak treba vymedziť aj určením hodiny a minúty kedy dochádza k jeho vydaniu. V prípade obžalovaného takéto nezákonné rozhodnutie zakladá následne aj nezákonnosť sledovania obžalovaného aj celého trestného konania voči obžalovanému.

Odvolačný súd sa v tomto bode, ako už bolo uvedené vyššie, stotožnil so závermi súdu prvého stupňa. V zmysle § 119 ods. 2 Trestného poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo prispieva na náležité objasnenie vecí a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede na mieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

Podľa zák. č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov

§ 38a ods. 1 operatívno-pátracia činnosť je systém spravidla utajených, spravodajských opatrení vykonávaných Policajným zborom na účely predchádzania, zamedzovania, odhaľovania a dokumentovania trestnej činnosti a zisťovania jej páchatel'ov ... a vypátrania osôb a vecí,

§ 39 ods. 1, 2 a 3 prostriedkami operatívno-pátracej činnosti sa na účely tohto zákona rozumejú sledovanie osôb a vecí, monitorovanie osôb a dopravných prostriedkov... .

Policajný zbor je oprávnený používať prostriedky operatívno-pátracej činnosti pri odhaľovaní úmyselných trestných činov a pri zaisťovaní ich páchatel'ov..., monitorovaním osôb a dopravných prostriedkov na účely tohto zákona sa rozumie spracovávanie informácií o osobách a dopravných prostriedkov v rozsahu údajov podľa Schengenského dohovoru, ktoré získali útvary Policajného zboru pri plnení svojich úloh,

§ 39a ods. 1 kriminálnym spravodajstvom sa na účely tohto zákona rozumie činnosť, ktorou sa utajeným spôsobom získavajú, sústreďujú a vyhodnocujú informácie o trestných činoch a ich páchatel'och a vytvárajú sa podmienky na použitie agenta,

§ 69 ods. 4 informácie a osobné údaje, ktoré vedie Policajný zbor podľa odseku 1, ako aj zvukové, obrazové alebo iné záznamy z miest verejne prístupných, ktoré vedie Policajný zbor podľa odseku 2, sa poskytujú prokuratúre, súdom, ... a ďalším právnickým a fyzickým osobám, len ak je to nevyhnutné na plnenie ich úloh podľa osobitného zákona,

§ 80 ods. 1, 3 policajti sú povinní zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, s ktorými sa oboznámili pri plnení úloh Policajného zboru alebo v súvislosti s nimi a ktoré si v záujme právnických alebo fyzických osôb vyžadujú, aby zostali utajené pred nepovolanou osobou, povinnosť mlčanlivosti sa nevzťahuje na oznámenie kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti. Od povinnosti mlčanlivosti môže oslobodiť minister alebo prezident Policajného zboru.

V zmysle § 113 ods. 1, 2 Trestného poriadku sledovaním osoby a vecí sa rozumie získavanie informácií o pohybe a činnosti osoby alebo pohybe vecí, ktoré sa vykonáva utajovaným spôsobom, sledovanie možno vykonať v trestnom konaní o úmyselnom trestnom čine, ak možno dôvodne predpokladať, že ním budú získané skutočnosti významné pre trestné konanie. Príkaz na sledovanie vydáva písomne predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor.

V intenciách tretej vety ods. 1 § 199 Trestného poriadku ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, začne policajt trestné stíhanie vykonaním zaisťovacieho úkonu, neopakovateľného úkonu alebo neodkladného úkonu.

Z citovaných ustanovení je zrejmé, že Policajný zbor operatívno-pátraciu činnosť vykonáva iba do okamihu, pokiaľ nezistí potrebné informácie o páchatel'ovi a trestnej činnosti odôvodňujúce začatie trestného stíhania. Ak by policajti pokračovali v tejto činnosti aj po získaní týchto informácií, ide vždy o nezákonné sledovanie osôb a vecí, ktoré je neoprávneným zásahom do súkromia fyzickej osoby. Po získaní spomínaných informácií sa preto musí postupovať podľa Trestného poriadku, aby sa zabezpečilo rešpektovanie práva na súkromie patriace medzi základné práva a slobody zakotvené Ústavou Slovenskej republiky a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd konštatuje, že tak z výpovedí svedkov-príslušníkov PZ ako aj z príkazu na sledovanie a zo záznamov o sledovaní vyplýva, že sledovanie osoby obžalovaného vykonávali príslušníci PZ na podklade príkazu na sledovanie osôb v zmysle Trestného poriadku. Táto skutočnosť nebola zo strany obhajoby vyvrátená nijakým relevantným spôsobom, jediným argumentom - podľa obžalovaného spochybňujúcim zákonnosť postupu polície - je poukazovanie obhajoby na to, že v príkaze na sledovanie nie je uvedená hodina určujúca, resp. vymedzujúca začiatok sledovania. Táto

skutočnosť v danom prípade nespôsobuje nezákonnosť postupu polície, ani ďalších úkonov trestného konania.

V prípade vyšetrovania trestnej veci obžalovaného, takisto ako pri odhaľovaní úmyselných trestných činov a pri zaisťovaní ich páchatelov vo všeobecnosti, nie je vylúčené, aby boli vykonávané aj úkony operatívno-pátracej činnosti, vrátane sledovania osoby v zmysle zákona o policajnom zbore. Ako však už bolo uvedené, len do okamihu, kedy sú zistené informácie odôvodňujúce začatie trestného stíhania. V prípade trestného konania proti obžalovanému M. X. nebolo nijakým spôsobom preukázané, ani zo žiadnych skutočností nevyplýva, že by išlo o nezákonné sledovanie osoby a teda aj o neoprávnený zásah do súkromia fyzickej osoby.

S vyššie uvedeným argumentom obhajoby súvisí aj námietka o spochybnení existencie osoby informátora:

resp. o spochybnení okamihu kedy mala polícia získať relevantné informácie o páchatelovi odôvodňujúce trestné stíhanie, námietka o odmietnutí vypočutia tejto osoby ako svedka, teda že neumožnením výsluchu, kladením otázok, bola porušená zásada kontradiktórnosti, právo na obhajobu, že ide o snahu legalizovať nezákonné sledovanie obžalovaného.

Odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením rozsudku aj v časti, kde okresný súd konštatuje, že pri získavaní poznatkov o páchaní trestnej činnosti obžalovaným od osoby konajúcej v prospech PZ pred začatím trestného stíhania príslušníci PZ postupovali podľa § 38a v spojení s § 41 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, v zmysle ktorých ustanovení je osoba konajúca v prospech PZ fyzická osoba, ktorá dobrovoľne a utajovaným spôsobom poskytuje informácie a služby Policajnému zboru pri odhaľovaní trestnej činnosti.

V zmysle § 127 Trestného poriadku, je každý povinný vypovedať ako svedok o tom, čo mu je známe o trestnom čine, o páchatelovi alebo o okolnostiach dôležitých pre trestné konanie. V zmysle uvedených ustanovení mal súd za to, že príslušníci PZ v postavení svedkov neboli povinní a ani oprávnení označiť totožnosť takejto osoby, pričom totožnosť tejto osoby nie je okolnosťou dôležitou pre trestné konanie.

K uvedenému záveru v súlade s prvostupňovým súdom odvolací súd musel dospieť aj z dôvodu podstaty postavenia samotnej osoby tzv. informátora. Informácie týchto osôb nie sú same osebe procesne použiteľné v trestnom konaní. Môžu však byť podkladom pre začatie úkonov trestného konania, informátor môže byť použitý pre uvedenie policajtov do záujmového prostredia alebo k nasadeniu agenta. Vzhľadom k tomu, že hodnota informátora spočíva v schopnosti dlhodobo poskytovať informácie z daného prostredia, nie je osoba informátora väčšinou použitá ako dôkazný prostriedok, teda svedok v trestnom konaní, pretože tým je väčšinou zrušená jej možnosť ďalšie informácie poskytovať.

Ďalšie namietané pochybenie spočívajúce v opretí rozhodnutia o vine o hodnotu drogy vychádzajúcu z nepodložených a neoveriteľných informácií, od operatívnych pracovníkov regionálnych oddelení NaKA PPZ, bez toho, aby osoba ktorá vypracovala odborné vyjadrenie zisťovala súčasné ceny dávok drogy v teréne:

namietanie toho, že zložky PZ na jednej strane vykonávajú vyšetrovanie na druhej strane ho môžu ovplyvňovať určením si ľubovoľnej ceny dávok drog, ktorá nie je overiteľná. odmietnutí vykonania dôkazu.

Odvolací súd konštatuje, že monitorovanie cien drog na území Slovenskej republiky na čiernom trhu s omamnými a psychotropnými látkami, vrátane drogových prekurzorov vykonáva Národná protidrogová jednotka (ďalej aj len „NPJ“). Pokiaľ ide o určenie rozsahu trestného činu alebo získanie prospechu trestným činom, v takom prípade sa posudzuje hodnota vecí aj podľa ceny na čiernom trhu, ak je takáto vec primárne určená na distribúciu na čiernom trhu, čo je aj prípad omamných a psychotropných látok. V takomto špecifickom prípade nie je vylúčené, aby informácie o cene drogy poskytla zložka polície, ktorej náplňou a úlohou je okrem iného práve monitoring čierneho trhu s drogami. Čo je najpodstatnejšie, treba dať za pravdu okresnému súdu, keď poukazuje na chýbajúci dôvod takého konania orgánov činných v trestnom konaní, kedy by nadhodnocovali cenu drogy. V prípade, že obhajoba má iné poznatky o cene drogy v inkriminovanom období, a vie predložiť relevantné dôkazy na ich preukázanie, nebránilo jej aby k dôkazu vykonanému súdom (vyjadrenie NPJ a výsluch pracovníčky NPJ) zaujala svoje stanovisko v tej forme, že by takéto „vlastné“ dôkazy súdu predložila.

K postupu okresného súdu pri úvahách o druhu a výmere trestu obžalovanému krajský súd v prvom rade podotýka, že odvolanie bolo podané len obžalovaným, teda v prospech obžalovaného.

Krajský súd zo spisového materiálu zistil že obžalovaný bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný, a to v roku 2015 kedy mu bol za trestný čin podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona uložený peňažný trest vo výmere 300 eur, trest bol vykonaný dňa 3.11.2015. Napriek tomu, napriek priamej skúsenosti obžalovaného so súdnym konaním, s uložením trestu, tento opakovane spáchal obdobnú trestnú činnosť.

Okresný súd správne vyhodnotil túto skutočnosť ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. m) Trestného zákona. Na druhej strane v prospech obžalovaného posúdil jeho priznanie v prípravnom konaní a oľutovanie trestného činu, napriek tomu, že na hlavnom pojednávaní obžalovaný už využil svoje právo a nevypovedal, teda k trestnej činnosti sa nevyjadril a nezopakoval tak svoje priznanie a nezopakoval vyjadrenie ľútosti.

Okresný súd potom, keďže uznal aj vyššie uvedenú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, správne konštatoval vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a ukladal trest na dolnej hranici zákonom vymedzenej trestnej sadzby, ktorá je v rozpätí 10 až 15 rokov.

Správny je potom aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keď súd nepovažoval jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia za neprimerane prísne, rovnako tak aj výrok o uložení ochranného opatrenia.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.